

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در زمان ما ارگان حزب کمونیست المان
برگردان: حمید علوی و یادداشت پورتال
۰۹ می ۲۰۲۲

با تشکر از شما، سربازان شوروی



Ein Kommen und Gehen: Zehntausende erinnerten 2021 am Sowjetischen Ehrenmal im Treptower Park an die Befreiung und die Befreier. (Foto: picture alliance/SULUPRESS.DE / Marc Vorwerk/SULUPRESS.DE)

از تاریخ ۸ و ۹ می ۱۹۴۵، جهان یک امید داشته است – برای سربازان فداکار اتحاد شوروی مهم است که ما به مبارزه ادامه دهیم.

پیروزی بر فاشیسم المان در ۷۷ سال پیش به معنای رهایی بود، بیش از همه برای طبقات کارگر در تمام کشورهای تحت اشغال امپریالیسم المان. همه ارتش‌های درگیر جهان را از جنایت‌کارترین نسل امپریالیسم نجات دادند، اما ارتش سرخ به تنهایی دروازه‌های آزادی اجتماعی را برای مردم کشورهای که آزاد کرده بودند باز کرد.

برنامه جنگی امپریالیسم المان، ایجاد یک رژیم ترور مبتنی بر برده داری و کار اجباری را در برنامه ریزی کرده بود. قرار بود کل مردم نابود شوند. نابودی یهودیان اروپا به همان اندازه بخشی از برنامه امپریالیستی بود که نابودی خلق های اروپای شرقی .

بر اساس این طرح ها، تا پایان جنگ برق آسا «Blitzkrieg» در سال ۱۹۴۱، تا ۴۰ میلیون شهروند شوروی باید یا به قتل می رسیدند و یا از گرسنگی می مردند، در حالی که بقیه "مادون انسان های" باقی مانده بایست به عنوان برده برای

مهاجران المانی خدمت می کردند. در نهایت، فاشیسم المان ۲۷ میلیون کشته در اتحاد جماهیر شوروی بر جای گذاشت. ارتش سرخ، که در آن کمونیست های بی شماری می جنگیدند، بالاترین بها را در میان تمام ارتش های ائتلاف ضد هیتلر پرداخت کرد. این جنگ نه تنها برای از بین بردن ایده سوسیالیسم، بلکه شکستن کمر طبقات کارگر در کشورهای فتح شده برای همیشه بود.

پیروزی بر فاشیسم المان به این نقشه های طبقه حاکم المان پایان داد. پس از انقلاب سوسیالیستی اکتوبر ۱۹۱۷، ۸ و ۹ مه مهمترین رویداد در تاریخ جنبش بین المللی کارگری و بشریت بود. از این داده ها انگیزه تعیین کننده برای رهائی مردم تحت ستم استعمار به دست آمد. بدون تسلیم بی قید و شرط فاشیست های المانی، هند یا اندونزی مستقل، یا پیروزی انقلاب چین، و یا "سال افریقایی" ۱۹۶۰ امکان پذیر نبود.

تحت رهبری ایالات متحده آمریکا، حاکمیت سرمایه انحصاری المان در المان غربی احیاء شد، به همین دلیل است که هیچ "نازی زدائی" در آنجا صورت نگرفت. جمهوری فدرال المان به این دلیل تأسیس شد که یک سر نیزه مسلح علیه اتحاد جماهیر شوروی مورد نیاز بود. همه چیز برای پاک کردن خاطره آزادی مضاعف توسط ارتش سرخ محیا شد.

اینگونه به نظر می رسد که از دهه ۱۹۷۰ به بعد این سیاست مماشات با نازی ها تغییر کرده است. ریچارد فون وایزر در سخنرانی تاریخی خود در سال ۱۹۸۵ از ۸ می به عنوان "روز آزادی" یاد کرد. در سال ۲۰۰۵، صدراعظم گرهارد شرودر در جشن های مسکو شرکت کرد. با این حال، پیش از این در سال های ۲۰۱۵ و ۲۰۲۰، آنگلا مرکل این دعوت را رد کرد. این بهانه توسط کودتای سازماندهی شده و حمایت مالی غرب توسط ملی گرایان و ضد یهود در کیف در سال ۲۰۱۴ و قیام علیه این کودتا در کریمه و شرق اوکراین فراهم شد.

این قیام (در کریمه و دونباس - مترجم) نشانه شکست ستراتیژیک امپریالیسم بود، اولین شکست پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و کشورهای سوسیالیستی اروپا. تلاش برای غافلگیری اوکراین شکست خورده بود.

پیشروی های ناتو و اتحادیه اروپا به اروپای شرقی شامل خواستگاری از همکاران نازی در آنجا، تحقیر بزرگداشت ۸ و ۹ مه و بازنویسی تاریخ جنگ های امپریالیستی، به ویژه جنگ های جهانی اول و دوم بود. دو سال پیش، دکتر و کمونیست موریتز مبل، که در سال ۲۰۲۱ درگذشت، با توجه به رفتار خصمانه دولت فدرال المان، در ۸ مه ۲۰۲۰ نامه ای به هایکو ماس وزیر امور خارجه وقت فرستاد.

در هفتاد و پنجمین سالگرد رهائی از بربریت فاشیستی، او که به عنوان یک سرباز در ارتش سرخ در جنگ جهانی دوم در اتحاد جماهیر شوروی شاهد «وحشیگری های غیرقابل تصویری بود که توسط هموطنان المانی ما صورت گرفته بود»، می خواست به هایکو ماس یادآوری کند: «ما برای همیشه هستیم. بدهی به کشوری که ۲۷ میلیون نفر را در جنگ جهانی دوم از دست داد. به نظر می رسد که تا حد زیادی در این کشور فراموش شده است. حتی بدتر از آن: «اتحاد جماهیر شوروی با المان هیتلری مقایسه می شود. تانک های المانی در چارچوب ناتو در مرزهای روسیه هستند و نظرات منتشر شده از سوی ما المانی ها به احساسات ضد روسی دامن می زند».

در سال ۲۰۲۲، بناهای یادبود سربازان شوروی در جمهوری فدرال هتک حرمت می شود، نمایش پرچم های شوروی ممنوع می شود، تظاهرات در «روز آزادی» و «روز پیروزی» زیر سؤال می رود، تخریب بناهای یادبود شوروی آشکارا مورد بحث قرار می گیرد، ملنیک سفیر اوکراین اجازه دارد تقریباً هر روز به احساسات فاشیستی خود در رسانه های المانی آزادانه بیان کند و دست به تحریک بزند. آنها (فاشیست ها / مترجم) شکست های خود را فراموش نکرده اند، همانطور که کمونیست ها و کسانی که از طاعون نازی متنفرند، نیز پیروزی بر فاشیسم را فراموش نمی کنند.

در سال ۱۹۵۰، «یوهانس آر. بچر» شعری نوشت که توسط هانس آیسلر به آهنگسازی و توسط ارنست بوش اجرا شد. این سرود هرگز اعتبار خود را از دست نداده است :



«چه کسی تمامی این فداکاری ها را کرد
که ما را از بردگی رها کرد؟
این سربازان شوروی بودند
قهرمانان اتحاد جماهیر شوروی.
ما قدرتان شما سربازان اتحاد شوروی هستیم
شما ای قهرمانان اتحاد جماهیر شوروی!»

یادداشت:

تقدیر و سپاس ما از ارتش سرخ "اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی"، بدان معنا نیست که ما استحاله "شوروی سوسیالیستی" به "ابر قدرت سوسیال امپریالیستی" و جنایات ارتش سوسیال امپریالیسم را در حق خلق کشور ما و خلقهای جهان نادیده بگیریم.

ما به صراحت اعلام می داریم که نفرت و انزجار ما از ارتش ظاهراً سرخ ماهیتاً تاریک و کدر "سوسیال امپریالیستی" که نام و افتخارات دوران ساز شوروی و رهبری خردمندانه آن در وجود "ستالین" نخستین قربانیانش بودند اگر بیشتر از عشق و احترام ما به ارتش سرخ در هم شکننده فاشیسم نباشد، کمتر از آن هم نیست.
اداره پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان"